

Schneller István

Kívül – belül

Szurányi Lászlónak
ajánlva

Ami kint van az van bent is, ami bent az kint is... Most éppen nem igaz... Most minden kívül (van) ... én is magamon kívül... Nem érsz rá visszatálatni... Zavarban vagy, benne vagy a zavarban.

Minden rend-szeren belül-kívül... vagy nem is tudom hol... van egy végteleníthető, meghosszabbítható kérdés-állítás, amely a rendszeren belül nem megválaszolható, vagy cáfolható.

*... ez világ sem kell már nekem nálad nélkül...
veled sem ... mert ha körülnézek ebben a zűr-
zavarban, azt kívánom...csak még egyszer len-
nék árva ... persze most erre nem figyel senki,
csak arra az irdatlan jobbítani akarásra, ami-
ben feloldódhat... akár -ellen, akár -ért.*

Kint pedig ... a rend-szer változik, még akkor is, ha sokak szerint ez nem rend, hanem hatalom...A rendszer a végső amit mondani tudok? Kívül van e a rend vagy belül? Te vagy a rendszerben vagy a rend-szer benned?

A rendszer változik, az ember ugyanaz...vagy mégsem.. Embert váltani-változtatni nehezebb. A rendszeren belül-kívül van egy kérdés állítás....

*...kiegyenesedik a derekad... mosolygósabban
nyalod a fagyaltot, s egyre inkább hasonlítasz..
Párizs, te óriás daloló dalolj mámort.... de
úr vesz körül, mert a korábbi ellenszegülésből*

táplálkozó feszültség alábbhagyott. Új ruhád, új alakzataid mögül szorongva-vágyakozva pillantasz körül... *a semmi ágán ül szívem.*

Közben mindig történik valami, amire odafigyelsz. A történekek odaszegeznek a rendszer változó kereteihez, magához a változáshoz... Az életed kereteit alkotó rendszer változik... Kint és bent között e köz-ben, a figyelem most (szét)szóródik.

Egyéni életedben a házasság törvény, a munka szabály, a család rendszer. A szerelem szabadság, a barátság szabálytalan, a rendszeren kívül-belül te állsz... A házások sokszor belemerülnek a szexualitás homályos éjszakájába... Vágyaik vonzásában a barátok szerelmesek vajon mibe merülnek?... A vágyakozás szétterül a forró, benzingőzös levegőben.. Szabad a szerelem, és szabad az ország, szabad a választás és szabad a sajtó, de szabad e a választó?

Felteszed e saját életedben azt az egyetlen kérdés-állítást amely a rendszeren belül nem megválszolható, csak belül, a rendszerben.

Emlékeidben elnyomatás és öntudat összetartozónak tűnik, mert a külső teher ellensúlya a fokozott önmagunkról való tudás volt. Most azonban az öntudatlanság szabadsága lengi be a tájat.

Miközben mindenki emlékezik.. felejt is... Felejtesz, felejtünk, felejtenek... Közös az emlékezés és a felejtés... most önfeledten lehet csak szabadnak lenni... kint. Te, amikor emlékezel, mit felejtesz.

Aki emlékezésében nem jut el a jelenig, kívül marad. Olyan rendet épít, amelyben nem marad hely a megválszolhatatlan, megcáfolhatatlan kérdés-állítás számára. Most amikor tágul a rend-(szer) kint, bontsd fel a rendszert bent. Amikor minden kint, tedd fel a kérdést odabenn.